

Táto relácia pojednáva o možnostiach breathariánstva, teda života bez jedenia jedla, no nie je to kompletný návod. V záujme vašej bezpečnosti, nepokúšajte sa prosím prestať jesť bez náležitého odborného vedenia. V záujme vašej bezpečnosti, nepokúšajte sa prosím prestať jesť bez náležitého odborného vedenia.

V písmech je ľudské telo často uvádzané ako chrám Boží. Ano, je to docela neobvyklé privilegium pro jakoukoli duši, dosáhnout tohoto posvátného příbytku, těchto Božských domů, je to opravdu požehnání být znovuzrozen jako lidská bytost. Při několika příležitostech Nejvyšší Mistryně Ching Hai mluvila o vzácnosti tohoto jevu. Být reinkarnován do lidského světa je těžké. Musíte mít dost lidských kvalit. Musíte mít spříznění s rodiči a se společností, s lidmi okolo, se kterými jste se narodili. Velmi obtížné. Potřebujete nějaké zásluhy, abyste byli lidskou bytostí. Museli jste udělat v minulosti něco dobrého, abyste se mohli narodit jako člověk. Jako živý chrám Boží je lidské tělo plně vybaveno podivuhodnými zázraky,

keré mohou být probuzeny u těch, kteří jsou duchovně uvědoměli a mají úplnou víru ve Stvořitele všeho života. Inedia, latinský výraz pro „hladovění“ je lidská schopnost žít bez jídla. Od nepaměti vždycky existovali jednotlivci, kteří dokázali přežít z prány, nebo z životadárné životní síly. Díky požehnání Prozřetelnosti, inediáté, lidé, kteří provozují životní styl bez jídla, mohou čerpat na svou výživu energii z přírody: Žijú z čchi, zo zeme alebo z lesa, zo slnka a vzduchu. Využívajú toto všetko. Alebo žijú z lásky. Len z viery. Tito jednotlivci jsou známí jako breathariáni (pranariáni nebo inediáté), solariáni nebo wateriáni, a pocházejí ze všech oblastí života, z různých kultur a všech koutů světa. Vskutku možnosti a zázraky v tomto životě, které nám náš laskavý Stvořitel určil jsou nekonečné, jen se potřebujeme uvnitř spojit, abychom poznali přetékající velikost jako Boží děti. Nejvyšší Mistryně Ching Hai nám láskyplně doporučila týdenní seriály na Supreme Master Television, které nám představují tyto osoby

z minulosti a současnosti, kteří si vybrali žít na Zemi bez jídla. Možná vás budou jejich duchovní příběhy fascinovat, možná se vaše srdce otevrou a vaše obzory rozšíří.

Pozýváme vás teraz s nami sledovať 3. časť 5-dielneho programu “Nun Shi Hongqing z Číny: breathariánkou přes 20 let“, v relácii Medzi Majstrom a žiakmi. Jako breathariánka si myslím, že slunce je velmi důležité. Slunce nic nejí a funguje si samo. Přestala jsem jíst a stala se breathariánkou. Od roku 1990 jsem nejedla žádné jídlo. Je to nejdlejší doba, po kterou jsem nejedla. Dříve, když jsem nesnesla hlad, jedla jsem. Později jsem jen přirozeně přestala jíst. Kdybych chtěla jíst, přirozeně bych také jedla. Takže být breathariánem není výsledkem pevné vůle, ale přirozeným stavem. Od roku 1990 43letá Nun Shi Hongqing z Lotosového chrámu v Číně žije nezávisle na jídle, pije jen vodu, pokud její tělo cítí potřebu. Byla vegankou po celý svůj život předtím, než se stala breathariánkou. Překvapivě zažila

Nun Shi Hongqing
období žití
bez jídla, když
jí byly tři roky,
někdy žila po dlouhou
až čtyřměsíční dobu
bez jídla ve věku mezi
třemi až čtyřmi roky.
Byla změna
na breathariánku
těžká?
Nebylo to tak těžké
přestat jíst.
Udělal jsem to přirozeně.
Prostě jsem se cítila
jako normální člověk.
Jedla jste méně a méně
a pak jste nakonec
přestala jíst úplně
nebo jste napřed přemýšlela
o zastavení příjmu potravy
a pak jste přestala?
Nikdy jsem o tom
nepřemýšlela. Jedla jsem,
protože můj žaludek
cítil hlad
a tak jsem jedla.
Kdybych nic nejedla,
necítila bych se dobře.
Když jsem byla malá,
nechápal jsem,
co je to půst.
Prostě jsem přestala jíst,
když jsem neměla hlad,
nebylo to úmyslné.
Někteří lidé přestanou jíst
z nějakého důvodu, třeba
chtěli být slavní
nebo dosáhnout
určitých podmínek.
Ale v mém případě to pro mě
bylo velice normální.
Jak jste se cítila první den,
když jste přestala
jíst?
První den
jsem necítila hlad.
Nepocítovala jsem nic
zvláštního.
Prostě jste neměla

chuť k jídlu?
Jen jsem neměla chuť k jídlu.
Bylo to velmi přirozené.
Cítila jste nějaký rozdíl
po třech až čtyřech dnech?
Cítila jste změny na těle
a emocích?
Necítila jsem žádné změny.
Četla jsem sůtry
a čím více jsem četla,
tím lépe jsem se cítila.
Četla jsem sůtry
ve dne v noci.
Dokonce jsem
nebyla ani ospalá.
Onemocněla jste?
Cítila jste něco dalšího?
Ne.
Po týdnu,
po měsíci
a pak po třech měsících,
jak jste se fyzicky cítila
v každé fázi?
Nepocítovala jsem rozdíl.
Cítila jsem se skvěle.
Nabrala jsem nějakou váhu
a měla více energie.
Takže jste se fyzicky
cítila lépe?
Ano. Cítila jsem se lehčí,
když jsem přestala jíst.
Měla jsem více a více
energie.
Zdálo se, jako bych
byla elektricky nabitá.
Měla jsem spoustu energie
a nepotřebovala jsem spát.
Pokud jsem zkoušela jíst,
zvracela jsem.
Co tím myslíte?
Nemohla jsem udržet
potravu,
zvracela jsem,
tak jsem přestala jíst.
Tak jste se stala
úplnou breathariánkou.
Ano, přirozenou cestou.
Toužila jste se během
tohoto období po jídle,
nebo jste měla hlad?

Dožadovala jste se
nějaké zeleniny?
Ne.
Než jsem přestala jíst,
pila jsem vodu
a jedla zeleninu a rýži.
Když jsem přestala jíst,
cítila jsem někdy
žízeň, tak jsem
v suchých dnech pila
trochu vody.
Ale pila jsem vodu zřídka.
Toužila jste někdy
po jídle?
Ne.
Když jsem přestala jíst,
pocit v žaludku byl
stejný jako předtím,
takže už jsem neměla
více chuť k jídlu.
Když jsem byla malá,
myslela jsem,
že nejíst je legrace.
Byla jsem příliš malá,
abych něčemu rozuměla.
Začala jsem recitovat sůtry
ve čtyřech letech.
Nikdy jsem neměla určitý cíl,
stát se nezávislou na jídle.
Jen jsem se cítila ohromně,
když jsem přestala jíst.
Cítila jsem se bezstarostně,
zatímco jsem recitovala
sůtry s praktikujícími.
Vědecky, pokud
lidé přestanou jíst,
umřou hlady,
ale co se týče mě,
já nic nevěděla.
Nepraktikovala jsem
žádnou metodu,
byla jsem jen vesnická
holka a Buddha mě chránil,
takže jsem se cítila
velmi šťastná,
když jsem přestala jíst.
Když jsem postila,
jen jsem tak seděla
v chrámu,
koukala na Buddhovu sochu

a vychutnávala vůni
z kadidla.
Mistryně, pracovala jste
na farmě už jako
dítě?
Ano, když jsem byla dítě,
sbírala jsem dřevo.
My horalé jsme vyrůstali
v přírodě a používali
dřevo na vaření.
Jaký druh zemědělských
prací jste dělala každý den?
Sbírali jsme
a připravovali dříví na oheň
a pěstovali plodiny.
Starala jsem se o kulatinu
pro výstavbu domů.
Nám horalům
vyrůstajícím v přírodě,
se nelíbí
kupovat ocelové tyče.
Děláme to každý den.
Když žijeme
v takové přírodě,
jdeme do kopce
sbírat dříví na oheň
a používáme kulatinu
na stavbu domů.
Vidím, že jste
tak energická a nejlépe
žádnou potravu.
My breathariáni
nepotřebujeme jíst.
Takové sbírání dřeva
je normální
aktivita.
Jsem velmi silná.
Musela jste nosit
mnoho velkých svazků
dřeva jako je tento?
Ano, mnoho.
Jeden svazek
má více než 50 kilogramů.
Svázala jsem ho velmi pevně.
Jsou to velmi pevné větvičky.
Poté, co jste přestala jíst,
cítíte se slabší,
když jste tohle nosila,
než předtím?
Cítíte se silnější, než

dřív. Protože jsem
duchovně praktikovala.
Když přestaneme jíst,
máme více síly,
než ostatní lidé,
a můžeme mít
více síly,
než kdokoli jiný.
Takže máte
více síly?
Ano. To je náš život
v přirozeném prostředí.
Cítíte vůbec,
že je to těžké?
Ne, necítím.
Tento kus dřeva je tak
těžký. Je tak silný.
Ten může být použit
na stavbu domů.
Poté, co ho donesu domů,
můžeme ho použít
ke stavbě našich domů.
Nic nás to nestojí.
Mohou být všechny domy
postaveny z tohoto?
Ano. Dům postaven
z „horského stromu“
nebude plesnivět, hnít,
nebude napaden
termity.
Některé domy postavené
ze dřeva jiných starých
stromů by po chvíli
ztrouchnivěly.
Ale ze dřeva
„horského stromu“ vydržely
stovky let a
nebyly napadeny.
Proto
horalé používají
toto ke stavbě domů.
Proto život v horách
nestojí moc peněz.
Jste tak silná!
Toto dřevo
je z „horského stromu.“
Jsou to větve.
Tak proč je tu
nejdřív necháme?
Necháme je zde

vyschnout.
Poté, co vyschnou,
vyneseme je nahoru
a použijeme na oheň.
Dřevo
z „horského stromu“
může být použito
na stavbu domů
a větve mohou být použity
jako palivové dříví. Tohle je
z kaméliového stromu.
Větve mají mnoho
použití.
Někteří lidé
neřežou živé větve,
když řežou palivové dříví.
Řežou jen
mrtvé větve.
Proč neřežou
živé větve?
Protože rostliny
mají také svůj život.
Proto chceme řezat
mrtvé větve.
Příliš staré stromy.
Také mají život,
pokud je řežete,
budou se zlobit.
Proto bychom měli
chránit životní prostředí.
Musíme šetřit vegetaci
v naší zemi
a na světě.
Takže ochrana lesů
je naše povinnost.
My vegani, odříkající
a breathariáni nemůžeme
uřezat cokoli se životem.
Když stromy zestárnou,
umírají,
jejich duše
opouští tento svět,
můžeme je pokácet
na oheň.
Nemůžeme řezat živé větve.
Pokud tak učiníme,
rozzlobí se.
Jeho duch bude odříznut.
Pokud ho uříznete,
vytvoříte si

špatnou karmu (odplatu).
Pouze tento druh větví
může být použit
na rozdělení ohně.
Jako tento.
Pojďte sem, to je pro vás.
Kachny nebudou hlučné,
pokud jsou syté.
Takže tady v našich lidských
životech, každé zvíře
kolem nás
má život.
Měli bychom chránit
zvířata, lesy a všechny věci,
které mají život.
Jsou to cítící bytosti
s životem.
Měli bychom ochraňovat
a starat se
o všechny cítící bytosti.
Lidé jsou nejvyššími
bytostmi.
Měli bychom chránit
všechno se životem.
Dokonce i dřevo
a rostliny mají duše.
Proto sochy Bodhisattvy
jsou vytvořeny
z kafrového dřeva.
Od dávných dob
jsou Buddhové lidé,
kteří dosáhli
osvícení.
Někdy se vrací jako lidé,
aby ochraňovali
cítící bytosti.
Kuřata a kachny jsou
také cítící bytosti.
My horalé,
staří muži a staré ženy,
všichni vyrůstáme v přírodě.
Dvacet čtyři hodin denně
jsme vyživováni
celými zrny.
Proto jsme zdraví.